

[Birthe Nielsen]

Man har blot slået op i bistandslovstatistikken, divideret nogle tal med hinanden og kaldt det frekvenser – oplysninger, jeg havde. Det, jeg spurgte om, var netop oplysninger, der lå ud over den almindeligt tilgængelige statistik.

Besvarelse (18/8 81):

Socialministeren (Ritt Bjerregaard):

Det supplerende svar, som den 4. august 1981 blev givet på spørgerens tidligere, tilsvarende spørgsmål (nr. 1074), indeholder tabeller, som kan opstilles på grundlag af foreliggende, offentliggjort bistandslovstatistik.

Oplysninger om fordeling på alder, køn og familiemæssig situation af modtagere af hjælp efter § 43 i Esbjerg, Slagelse og Horsens kommuner må hentes i de mere detaljerede tabeller, der udarbejdes af Danmarks Statistik, og som kun er tilgængelige med tilladelse fra kommunerne.

Opgørelse af, i hvor mange tilfælde der i de 3 kommuner er ydet hjælp efter § 42, stk. 1, forud for ydelse af § 43-hjælp, forudsætter, at vedkommende kommunalbestyrelse indvilliger i at stille arbejdskraft fra socialforvaltningen til rådighed for en gennemgang af de enkelte sager.

Socialministeriet vil søge de ønskede oplysninger indhentet. Man skal dog gøre opmærksom på, at der erfaringsmæssigt kan gå 1–1½ måned, før socialministeriet og socialstyrelsen har tilladelse fra alle tre kommuner til at anvende den statistik, der er en forudsætning for besvarelsen af spørgsmålet.

Spm. nr. 1364

Til *undervisningsministeren* (11/8 81) af:

Flemming Jensen (KF):

»Hvad vil ministeren gøre for at sikre, at også børn af indvandrere opfylder undervisningspligten?«

Begrundelse

Adskillige skolevæsener har problemer med at få ikke mindst større piger fra visse indvandrerfamilier til at deltage i folkeskolens undervisning.

Skolenævnene har i dag kun få sanktionsmuligheder: De kan få forældrene til at afgi-

ve forklaring, pålægge skolen at søge kontakt med forældrene, indstille til skolepsykologisk undersøgelse, henstille til forældrene at søge bistand hos familievejledningen eller indberette sagen til det sociale udvalg. Disse fremgangsmåder har i mange tilfælde vist sig ikke at virke, og man står derfor i den situation, at et antal elever og deres forældre sætter sig ud over undervisningspligten. Dette vil automatisk føre til, at denne gruppe af elever i højere grad end andre udsættes for at blive »tabere« i samfundet, samtidig med at den kendsgerning, at der intet kan gøres, som forholdene er nu, utvivlsomt fører til, at andre elever har vanskeligt ved at forstå, at de ikke kan handle på samme måde. Det virker altså nedbrydende på den disciplin, som måtte findes i folkeskolen.

Besvarelse (19/8 81):

Undervisningsministeren (Dorte Bennedsen):

Reglerne om sanktioner i anledning af ulovlige skoleforsømmelser, som findes i folkeskolelovens § 39, stk. 4, og som refereres i begrundelsen for spørgsmålet, omfatter også fremmedsprogede elever. Det er de kommunale skolemyndigheders opgave at gøre en intensiv indsats på grundlag af disse bestemmelser for at bringe tilfælde af ulovlige skoleforsømmelser til ophør. De fremmedsprogede elever har – bortset fra særlige grupper – næppe flere forsømmelser end andre elever, og jeg kan ikke gå ind for, at der skulle fastsættes sanktioner, der går ud over de muligheder, som gælder i tilfælde af ulovlige skoleforsømmelser blandt danske elever.

Når der som anført i begrundelsen for spørgsmålet er problemer med at få større piger fra visse indvandrerfamilier til at deltage i folkeskolens undervisning, hænger dette sammen med indvandrerens kulturbaggrund. Der er grund til at antage, at disse problemer vil kunne reduceres, dersom kontakten mellem skolerne og indvandrerforældrene kan forbedres. Ministeriet vil overveje dette spørgsmål, og det kan nævnes, at der i en redegørelse om folkeskolens undervisning af fremmedsprogede elever, som er udarbejdet af en arbejdsgruppe i direktoratet for folkeskolen, folkeoplysning, seminarier m. v., er stillet forslag om initiativer i denne retning. Arbejdsgruppen peger på, at tosprogede lærere – dersom der fastsættes bestemmelser